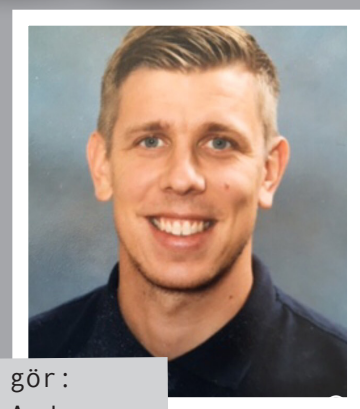

KNEPIGA FRÅGOR

Hur började allt?

Svarar gör:
Henrik Andersson

När vi frågar oss hur allt blev till, universum, jorden och jag själv, kan vi ibland få olika svar från olika håll. Om vi läser vad det står i Bibeln får vi veta att innan något annat fanns till så fanns Gud. Av ingenting skapade Gud sedan allting som finns. Av ingenting skapade Gud alla universums byggstenar: tid, rum och alla ämnen som finns. Men det var ett kaos i början. Jorden var "öde och tom". Ur detta kaos började Gud göra ordning. Han skapar ljus, land och hav, sol, måne och stjärnor, växter och djur och människor.

När man sedan går i skolan får man lära sig att vetenskapen menar att först fanns ingenting men så plötsligt blev universum till genom en stor smäll som man kallar Big bang. Det låter ungefär som vad Bibeln säger: först ingenting, sedan allting. Men sedan lär man att ur det kaos som uppstod efter smällen har allt ordnat sig så perfekt så att liv kunde uppstå

på jorden, helt av sig själv. Ordningen som kommit till ur kaoset, säger man, har tagit miljarder år och det har skett av sig själv, genom en slump.

Hur ska man förstå att Bibeln och skolan tycks säga så olika saker? Låt oss försöka förstå det genom att använda en liknelse:

Tänk dig att du har lämnat ditt rum på morgonen: sängen var obäddad, böckerna låg i en röra och på golvet låg både smutsiga kläder och saker i ett kaos. Men så kommer du hem på eftermiddagen och finner att det är precis tvärtom: sängen är bäddad, böckerna står i ordning i bokhyllan, kläderna är tvättade

och ligger i garderoben och alla saker är på sin plats. Vad har hänt? Har någon varit där och fixat allting när du inte såg eller har det fixat sig själv?

Tänk dig nu att universum är som ditt rum. Bibeln berättar för oss att all den ordning vi kan se i universum beror på att någon utanför universum har ordnat det så. Denne någon är Gud. I skolan får vi höra att vi måste hitta en förklaring till varför universum finns och är så fint ordnat inne i universum. Det måste gå att undersöka. Det är som att man måste hitta en förklaring till varför ditt rum blev så fint ordnat *inne* i rummet. Då är det inte så konstigt att man tänker att det måste ha ramlat på plats av sig själv. För att klara det så måste det ha tagit väldigt lång tid.

Det är riktigt intressant att fundera ut en sådan förklaring och vetenskapen har många spännande teorier, men det är många saker som man får gissa. Det som är tråkigt är att det är väldigt begränsande att inte få räkna med att det kan finnas någon, som vi visserligen inte kan undersöka, men som har varit där och ordnat allt.

Inskickade frågor

Om jag inte tror på Big bang, hur ska jag svara min kompis som gör det? De flesta som inte tror på Gud antar att Big bang-teorin är sann. På 1920-talet upptäckte man att universum expanderar (blir större och större) och det ledde till upptäckten att universum har en början. Början kallade man för *Big bang* och man antog att det var en explosion som skapade allt som finns. Innan Big bang-teorin hade många vetenskapsmän trott att universum är evigt och inte har vare sig början eller slut.

Det positiva med upptäckten av Big bang är att den pekar på att universum har en början. Det tror även vi kristna, även om vi tror att det är Gud som är alltings början.

I ett samtal kan man med respekt ställa några motfrågor och försöka få den andra att förklara hur universum har kunnat uppstå av ingenting. Hur kan ingenting explodera? Har någon någonsin varit med om att något har uppstått ur ingenting? Hur troligt är att det händer? Vem har i så fall satt igång Big Bang? Det är svåra men viktiga frågor som vetenskapen inte har några riktigt bra svar på.

Har du någon knepig fråga du går och funderar på? Skicka den till Droppen! SMS:a 0722457707